

bodel s svojimi rožički, ki jih je bilo ko-
maj opaziti, vse, na kar je naletel, celo
grmičke in drevesa.

»Imej pamet,« ga je svarila krava, »si-
cer si zlomiš nogo!«

»E kaj, ali nimam svobode?« je za-
mukal junček in otresal z glavo kakor
divji.

»Res, svobodo imamo, svobodo,« je
potrdila krava, »ali kar ti uganjaš, je pa že
sama svojevoljnost!«

Junček ni slišal nič, ni videl nič, prav
kakor nalašč je zdivjal po pašniku čez gr-
movje, čez mlake, naprej, naprej, dokler
se ni prekucnil v močvirje. Pastir je mo-
ral poklicati ljudi, da so razposajenega
junčka z drogovi izvlekli iz močvirja.

Odslej je hodil junček na pašo prive-
zan stari kravi za roge. Moral je zmeraj
samo tja, kamor je krava obrnila glavo.
Da bi pa skakal, bodel ali vsaj stopil, ka-
mor bi hotel, na to še misliti ni bilo.

Jos. Gruden.

Zorica.

Oton Župančič.

(Glej: Gangl, Druga čitanka, str. 14!)

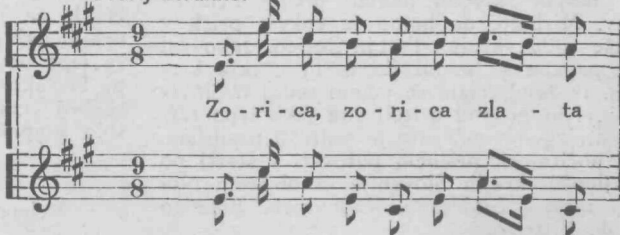
Uglasbil dr. Anton Schwab.

Sopran

Za ženski ali otroški zbor.

Alt

Precej živahno.

Počasi

a tempo

